

Hem fet el 100

En 1983, Edicions del País Valencià va publicar un fullet recollint els resultats i l'anàlisi d'una enquesta de viabilitat. El títol ho deia tot: *És possible un setmanari en català al País Valencià*. L'afirmació era potser arriscada, s'enfrontava amb l'opinió d'alguns que pronosticaven una vida curta per a EL TEMPS. Ara, amb la perspectiva de cent números ja al carrer, podem dir que la nostra afirmació era vàlida i que entre nosaltres hi ha molts projectes que no es porten endavant per falta de decisió, per un excés de prudència.

Aquella enquesta formava part d'una operació llarga i diversa d'estudis i debats sobre la idea bàsica de crear un nou mitjà de comunicació, obert i independent. Volíem afinar molt el disseny formal i de continguts d'allò que entrevèiem com una eina eficaç per crear en la nostra societat un estat d'opinió que trencàs amb les rutines imposades per les restriccions informatives heretades del franquisme i pel procés de desnacionalització. La gestació del model que preteníem va durar molts i molts mesos, llargues sessions d'intercanvi d'idees que finalment conduïren a aquell número 1 que ara ens sembla ja, tan ràpida pot ser l'evolució d'un mitjà com aquest, una peça històrica, valuosa més que res pel seu significat.

Amb el número 1 es tancava un període en què tot estava subjecte a discussió, del format al nombre de redactors, del capital a la xarxa de distribució, passant per les seccions a definir o els problemes tipogràfics. El petit equip inicial que delimità el projecte (on hi havia, entre d'altres molts que no podem citar, Eliseu Climent, Josep V. Marqués, Joan F. Mira, Xavier Albiol, Vicent Sanchis i Francesc Pérez i Moragon) s'eixamplà després amb la presència de redactors i col·laboradors.

I entràrem en l'etapa apassionant en què el rellotge corre per setmanes i les divagacions són substituïdes per la discussió concreta entorn de cada pàgina, cada fotografia, cada número.

Bé, deixem les evocacions obligades per la commemoració automàtica. Han passat dos anys, com diria un novel·lista romàntic. Milers de lectors compten ja amb EL TEMPS, cada setmana, com un

hàbit informatiu que els interessa i que els agrada, de la mateixa manera que veuen la televisió, escolten la ràdio o llegeixen els diaris que han elegit.

EL TEMPS, que en aquests dos anys ha anat adaptant els seus esquemes a les necessitats i les curiositats del públic, s'ha guanyat un espai entre els mitjans dels Països Catalans i un espai —creiem que podem dir-ho amb la major objectivitat possible— difícil. Resulta incongruent, però a les acaballes del segle XX, dintre d'un règim democràtic integrat a Europa, es poden comptar amb els dits d'una mà els diaris i setmanaris publicats en català. Entrar en aquest còmput, mantenir-s'hi, està ple de dificultats i de responsabilitats. EL TEMPS ja compta, de ple dret, malgrat els mals averanys dels pessimistes, dintre d'aquesta nòmina. EL TEMPS calcula ja la seua vida per anys i és un mitjà projectat cap al futur.

Entre el tímid 1 inicial i les tres xifres del 100 que ara teniu a les mans, hem adquirit la solidesa necessària per a pensar precisament en això, en el futur: amb més pàgines, noves seccions, nous continguts, canvis d'imatge, més presència pública i una distribució encara molt més extensa. EL TEMPS ens ha crescut a les mans i és imparable, perquè representa, no ja la voluntat particular dels qui el fem, sinó una consciència més àmplia i profunda, compartida i col·lectiva que ha adoptat aquest setmanari com a cosa pròpia.

Seríem insincers si no diguéssim que, enfront d'aquesta voluntat multitudinària, hem trobat alguns obstacles incomprensibles i algunes incomprendions des del poder, al País Valencià. Eixamplar les llibertats d'expressió i d'opinió, afermar-les i fer-les quotidianes és un exercici de democràcia que ens compromet a tots. A nosaltres, des de la nostra obligació d'informar i opinar.

Hem fet el 100. Per a la vida quotidiana d'EL TEMPS, és un número especial que hem volgut celebrar amb els lectors, els col·laboradors i els anunciants. Encara que la millor celebració, per a tots nosaltres, és fer el que estem fent en aquest mateix moment: preparar el 101 i anar pensant en el 102, el 103, el 104...

Edicions del País Valencià